

В. Маринов

КЪМЪ ЧИТАТЕЛИТЪ:

Какъвъ материялъ за историята на чловѣческия животъ ще даджтъ младитѣ ми читатели съ животъ-тъ си?

Азъ ще имъ разскажя съдържанието на моята съдба за да имъ послужи за урокъ мѣжду многото други.

Ако читателъ-тъ е момче азъ би го съвѣтвалъ да слуша и изпълнява точно съвѣтитѣ на родителитѣ си, да си учи уроцитѣ — да си убогатыа ума съ знание.

Ако читателъ-тъ е младъ момъкъ, азъ го съвѣтвамъ да е дързостенъ противъ всѣко зло — да е прѣдприемчивъ къмъ всѣка добра работа.

Когато читателъ-тъ остарѣе, тогава той ще може да свърши историята на живота си съ думитѣ на Апостола Павла: „Азъ се подвизахъ съ добъръ подвигъ, пѣтъ-тъ свършихъ, вѣрата упазихъ, отъ сега остава ми вѣнецъ-тъ на правдата, който Господъ — праведния сѣдия, ще ми въздаде“.

Когато за първъ пѣтъ едно момче почне да отива въ училище, то захваща да учи първо азбуката; послѣ почнува да чете, да пише, да смѣта, и послѣ вече захваща да изучава съдържанието на свѣтъ-тъ; нъ начало на всичко това е азбуката, която момчето изучава за първъ пѣтъ.

Така и когато дѣтцата порастнатъ и почнатъ вече да работятъ сами за себѣ си, прѣди всичко тѣ трѣбва да научатъ нѣкои нѣща, които ще имъ послужатъ за основа въ бѣдъщия имъ животъ.

Основата върху която да градятъ своя животъ, трѣбва да бѣде: „*Да избѣгватъ отъ лоши другари*“.

Трѣбва младитѣ да не се сдружаватъ съ лоши другари, защото и тѣ ще станатъ такива. При това който младъ се сдружава въ младостъ-та си съ лоши другари,